

2) Ost.

Smørafgiften danner Grundlaget for Afgifterne af andre Mælkeprodukter, der sættes i et vist Forhold til Smørafgifterne. Smørafgiften er for Tiden 55 cents pr. kg Smør. 1 kg Smør indeholder 84 pCt. Mælkefedt og Afgiften pr. kg Mælkefedt bliver altsaa $55 \times \frac{100}{84}$ eller ca. 65,4 cents. For hver Ostesort beregner man da Mælkefedtindholdet og vilde derved have Afgiften pr. kg Ost i Forhold til Smør. For Ostens Vedkommende erlægges imidlertid $\frac{1}{3}$ af Smørafgiften. Eksempel: Fuldfed Ost indeholder 27 pCt. Mælkefedt. Afgiften bliver altsaa $\frac{1}{3} \times \frac{27}{100} \times 65,4 = \text{ca. } 5,88$ cents pr. kg. Naar man har besluttet, at Osteafgiften (efter Mælkefedtindhold) kun skal være $\frac{1}{3}$ af Smørafgiften (efter Mælkefedtindhold) skyldes det dels, at man for Ostens Vedkommende ogsaa kræver Afgift af Ost til Eksport, dels er det særlig vanskeligt at holde Konsumet paa Ost oppe, naar Priserne forhøjes, idet Konsumenterne da gaar over til at anvende andet Paalæg eller Marmelade.

Alle Osteafgifterne indgaar ligesom Smørafgifterne i Crisis-Zuivel-Fondet, men opkræves ikke gennem et Mærkesystem. Mejerierne og Ostefabrikkerne har en direkte Afregning med Fondet, saaledes at de til Fondet betaler Afgifter for de Ostemængder, de producerer.

3) Mælkepulver, kondenseret Mælk m. v.

Beregningen af Afgifterne sker efter ganske samme Principper som for Ost's Vedkommende, men der betales samme Afgift pr. Enhed Mælkefedt som for Smør. Eksempel: »Vet melkpoeder« indeholder 41 pCt. Mælkefedt og Afgiften bliver altsaa $\frac{41}{100} \times 65,4$ eller ca. 26,84 cents pr. kg. Ogsaa denne Afgift indgaar i oftnævnte Fond og Afregningen sker direkte mellem Fabrikkerne og Fondet uden noget Mærkesystem.

4) Af Mælk til direkte Konsum svares ingen Afgift, og der gives heller intet Tilskud. Imidlertid bevirker den Omstændighed, at der ydes Tilskud til Mælk, der anvendes til Smør, Ost o. s. v., at Priserne ogsaa paa Mælk til direkte Konsum gaar op.

III. Udbetalingen af Tilskuddet til Mælkeproducenterne.

Først skal omtales Størrelsen af det Tilskud, der ydes. Heller ikke her kan man tale om egentlige »Beregninger«. Man skønner periodevis over, hvor meget Mælk der maa antages at ville komme frem og hvor store Afgiftsindtægter der vil indgaa i Fonden og regner herefter ud, hvor stort et Tilskud man kan betale. Fra Statens Side ydes intet Bidrag, men vel de til Startvanskelighedernes Overvindelse fornødne Forskud. Man begyndte allerede i Slutningen af Juni — altsaa inden Ordningens Ikrafttræden — at give Mælkeproducenterne et Tilskud en Gang for alle af 75 cents pr. Ko. Da man ikke paa dette Tidspunkt havde Hjemmel til at opkræve nogen Afgift, var det en Gæld, man paadrog den endnu ikke oprettede Fond. Ved Beregningen af hvor stort et Tilskud man for Tiden kan give, maa Zuivel-Centrale altsaa bl. a. have for Øje, at Gælden skal dækkes; jfr. ogsaa nedenfor angaaende Oplagring af Smør i Kølehus. For Tiden 10. Juli—30. Juli inclusive fastsattes Tilskuddet til $1\frac{1}{4}$ cent pr. Liter med 3 pCt. Fedtindhold, og man har — bl. a. under Hensyn til ovennævnte Gæld — ikke forhøjet Tilskuddet for August, uanset at Afgifterne er blevet forhøjede.

Udbetalingen sker gennem Mejeriorganisationerne, hvor baade Kvantum leveret Mælk og Fedtprocent kontrolleres paa sædvanlig Maade. Der har ikke vist sig Vanskeligheder ved Afregningen med Mælkeproducenterne.